

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/58/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121011575
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Szabó
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2121011575.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Szabó a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného J. X., nar. X. F. XXXX v I. E., trvale bytom H. XXX, okr. Komárno, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o sťažnostiach odsúdeného a jeho manželky W. X., nar. X. V. XXXX, trvale bytom H. XXX, okr. Komárno proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 16. novembra 2021, č. k. 28Nt/43/2021-79, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 23. júna 2022 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosti odsúdeného J. X. a jeho manželky W. X. zamietajú.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol tak, že podľa § 399 ods. 1 a § 402 ods. 2 Trestného poriadku odmietol návrh odsúdeného a jeho manželky W. X., nar. X. V. XXXX na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Trnava vedenej pod sp. zn. 3PP/134/2009.

2. Okresný súd napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutia súdu, resp. prokurátora taxatívne vymedzené v ustanoveniach § 394 ods. 1 až 3 Trestného poriadku, pričom obnovu konania možno povoliť, len ak súd zistí splnenie zákonných podmienok obnovy v zmysle § 394 Trestného poriadku. Okresný súd skonštatoval, že návrh na povolenie obnovy konania bol podaný oprávnenými osobami, a to odsúdeným a manželkou odsúdeného v prospech odsúdeného, avšak tento návrh smeruje proti právoplatnému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustný, ktorým je uznesenie Okresného súdu Trnava sp. zn. 3PP/134/2009 zo dňa 25. júla 2017, ktorým bolo rozhodnuté, že odsúdený sa v skúšobnej sedem ročnej dobe podmieneného prepustenia určenej uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 3PP/134/2009 zo dňa 22. marca 2010 neosvedčil a nariadil mu výkon zvyšku trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky 9 (deväť) mesiacov a 7 (sedem) dní z pôvodne uloženého trestu odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov a 6 (šesť) mesiacov, ktorý bol odsúdenému uložený rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1T/45/2001 zo dňa 31. októbra 2002.

3. Proti napadnutému uzneseniu podal sťažnosť odsúdený a aj jeho manželka, v ktorej okrem iného uviedli, že okresný súd odmietnutím ich návrhu na povolenie obnovy konania navodil stav „denegatio iustitiae“. Sťažovatelia ďalej uvádzajú, že podstatou práva na súdnu ochranu, resp. na spravodlivé súdne konanie tak podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ako aj podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je právo každého domáhať sa ochrany svojich práv na súde, ktorému zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranné vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana. Sťažovatelia ďalej poukazujú na § 393 ods. 1 Trestného poriadku a uvádzajú, že konanie vedené pred Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 3PP/134/2009 sa skončilo uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3Tos/137/2017 z 14. novembra 2017.

4. Sťažovatelia ďalej poukázali na ustálenú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej zo zásady ústavne konformného výkladu vyplýva aj požiadavka, aby v prípadoch, ak pri uplatnení štandardných metód výkladu prichádzajú do úvahy rôzne výklady súvisiacich právnych noriem, bol uprednostnený ten, ktorý zabezpečuje plnohodnotnú, resp. plnohodnotnejšiu realizáciu ústavou garantovaných práv fyzických alebo právnických osôb, z čoho potom vyplýva, že všetky orgány verejnej moci sú povinné v pochybnostiach vykladať právne normy v prospech realizácie ústavou a aj medzinárodnými zmluvami garantovaných základných práv a slobôd. Podľa sťažovateľov preto aj výklad a následná aplikácia § 393 Trestného poriadku musí v celom rozsahu rešpektovať právo sťažovateľa ako strany obnovy konania na spravodlivé súdne konanie.

5. Sťažovatelia ďalej poukazujú na základnú zásadu, z ktorej vychádza zákonodarstvo v demokratickom a právnom štáte, a to zásadu predvídateľnosti zákona, ktorá je naplnená len vtedy, ak dôsledky zákonnej úpravy sú nielen čitateľné, ale aj zrozumiteľné pre jej používateľov a adresátov. Sťažovatelia ďalej uviedli, že okresný súd im svojim rozhodnutím vytvoril fiktívny priestor a napadnuté uznesenie má nulovú hodnotu. Sťažovatelia preto navrhli, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

6. Ďalším podaním odsúdený doplnil odôvodnenie sťažnosti a uviedol, že Okresný súd Komárno postupoval v rozpore s Trestným zákonom pri ukladaní trestu v konaní vedenom pod sp. zn. 11T/66/2014, čo v spojení s uznesením Okresného súdu Trnava z 25. júla 2017, sp. zn. 3PP/134/2009 vytvára stav, že odsúdený má vykonať trest odňatia slobody spolu vo výmere 13 (trinásť) rokov 9 (deväť) mesiacov a 7 (sedem) dní, čo je výmera neprimeraná k trestnému činu, okolnostiam prípadu ako aj k pomerom páchatel'a a poukazuje na nález Ústavného súdu Českej republiky z 30. júla 2019, sp. zn. II. ÚS 4022/2018.

7. Sťažnosť odsúdeného a jeho manželky písomne odôvodnil aj obhajca odsúdeného, ktorý uviedol, že okresný súd návrh na povolenie obnovy konania odmietol vychádzajúc formalisticky zo znenia Trestného poriadku, ktorý vyložil v neprospech odsúdeného. Obhajca ďalej uviedol, že zo žiadneho ustanovenia Trestného poriadku nie je možné vyvodiť záver, že obnova konania v prospech odsúdeného je vylúčená, resp. neprípustná v prípade rozhodnutia o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Obhajca tiež poukazuje na skutočnosť, že súdne konanie o pôvodnej obžalobe bolo vedené podľa zákona č. 141/1961 Zb., preto aj konanie o povolenie obnovy konania malo byť vedené podľa cit. zákona. Obhajca tiež poukázal na to, že právo účastníka na spravodlivý proces musí byť zachované aj vtedy, keď to zákon nedefinuje presne alebo chýba právna norma, v opačnom prípade pôjde o odmietnutie spravodlivosti a poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky z 6. októbra 2011, sp. zn. II. ÚS 284/2011 a z 21. januára 2010, sp. zn. IV. ÚS /46/2015 a doplnil, že v takýchto prípadoch je možné použiť sudcovskú analógiu a tvorbu práva, a to s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. septembra 2015, sp. zn. II. ÚS 46/2015. Obhajca ďalej poukazuje na to, že napadnuté uznesenie je podpísané len predsedom senátu a v tejto súvislosti vyslovil pochybnosť, či návrh na povolenie obnovy konania bol prejednaný za účelom všetkých členov senátu okresného súdu.

8. Obhajca ďalej uviedol, že v prejednávanom prípade ide o výnimočnú okolnosť a poukázal na nález Ústavného súdu Českej republiky z 30. júla 2019, sp. zn. II. ÚS 4022/2018 a k individualizácii trestu na nález pléna Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. 106/2011. Obhajca ďalej namieta, že Okresný súd Komárno zapríčinil nezákonný stav v konaní vedenom pod sp. zn. 11T/66/2014, keď pri určovaní trestu nezohľadnil všetky súvisiace ustanovenia Trestného zákona a zároveň uvádza, že pokiaľ okresný súd uznesením z 25. júla 2017 premieňal podmienený trest, narušil individualizáciu predtým uloženého trestu. Obhajca napokon poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre z 12. januára 2017, sp. zn. 4To/98/2016, v ktorom sa uvádza, že trest vo výmere 13 (trinásť) a viac rokov by bol neprimerane prísny. Obhajca preto navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil.

9. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku Pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

10. Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku Nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak
a) nie je prípustná,

- b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
- c) nie je dôvodná.

11. Podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku Ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie,

a) rozhodne vo veci sám, alebo

b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) až f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3, 4 alebo 10, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a ods. 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

12. Podľa § 194 ods. 2 Trestného poriadku ak je chybná len časť napadnutého uznesenia a možno ju oddeliť od ostatných alebo ak sa týka sťažnosť len časti uznesenia, obmedzí nadriadený orgán svoje rozhodnutie podľa odseku 1 len na túto časť.

13. Krajský súd na základe riadne a včas podanej sťažnosti, ktorú podala oprávnená osoba podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia ako aj konanie týmto výrokom predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosti odsúdeného a jeho manželky nie sú dôvodné a je potrebné ich zamietnuť.

14. Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že okresnému súdu bol dňa 27. júla 2021 doručený návrh odsúdeného a jeho manželky W. X., nar. X. V. XXXX na povolenie obnovy konania, ktoré bolo okresným súdom vedené pod sp. zn. 3PP/134/2009, a to v súvislosti s uznesením okresného súdu z 25. júla 2017, sp. zn. 3PP/134/2009. Sťažovatelia návrh na povolenie obnovy konania odôvodnili poukazom na rovnaké skutočnosti, na aké poukazujú v sťažnostiach proti napadnutému uzneseniu. Manželka odsúdeného následne v osobitnom podaní argumentáciu odôvodňujúcu povolenie obnovy konania doplnila a uviedla, že nariadením výkonu zvyšku trestu odňatia slobody v konaní vedenom pod sp. zn. 3PP/134/2009 došlo k situácii, že odsúdený by mal vykonať dva samostatné tresty, pričom zvyšok trestu odňatia slobody má odsúdený už započítaný, čím došlo k porušeniu zásady „ne bis in idem“. Sťažovateľka ďalej uviedla, že odsúdený tak má vykonať v konečnom dôsledku trest odňatia slobody, ktorého výmera je neprimeraná k závažnosti spáchaného činu, okolnostiam prípadu a pomerom páchatel'a, čím netrpí už len odsúdený, ale aj ona ako jeho manželka a ich spoločné dieťa, čo sa dá prirovnať k mučeniu rodiny. V ďalšej časti podania manželka odsúdeného argumentovala rovnako, ako v sťažnosti proti napadnutému uzneseniu.

15. Návrh na povolenie obnovy konania doplnil osobitným konaním aj odsúdený, v ktorom rovnako ako jeho manželka uvádza, že v konaní vedenom pred okresným súdom pod sp. zn. 3PP/134/2009 došlo k viacerým zlyhaniam, a to tým, že došlo k porušeniu zásady „ne bis in idem“ ako aj tým, že sa narušila individualizácia trestu. V ďalšej časti svojho podania odsúdený len opakuje argumentáciu uvedenú v samotnom návrhu na povolenie obnovy konania a tiež argumentáciu uvádzanú jeho manželkou v jej samostatnom podaní.

16. Pokiaľ ide o konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 3PP/134/2009 krajský súd zistil, že Okresný súd Trnava uznesením z 25. júla 2017, sp. zn. 3PP/134/2009 rozhodol podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona tak, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody uznesením Okresného súdu Trnava z 22. marca 2010, sp. zn. 3PP/134/2009, právoplatným dňa 22. marca 2010, ktorý bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý bol odsúdenému uložený rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 31. októbra 2002, sp. zn. 1T/45/2001, právoplatným dňa 31. októbra 2002 za spáchanie trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31. decembra 2005 vo výmere 11 (jedenásť) rokov a 6 (šesť) mesiacov so zaradením na jeho výkon do III. NVS (nápravno-výchovnej skupiny) neosvedčil a zvyšok trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky 9 (deväť) mesiacov a 7 (sedem) dní vykoná, pričom Krajský súd v Trnave uznesením z 14. novembra 2017, sp. zn. 3Tos/137/2017 sťažnosť odsúdeného

proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 25. júla 2017, sp. zn. 3PP/134/2009 podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

17. Z odôvodnenia uznesenia Okresného súdu Trnava z 25. júla 2017, sp. zn. 3PP/134/2009 vyplýva, že dôvodom na neosvedčenie sa odsúdeného a nariadenie výkonu zvyšku trestu odňatia slobody bolo to, že odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody spáchal zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, zo spáchania ktorého bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Komárno z 20. októbra 2016, sp. zn. 11T/66/2014, právoplatným dňa 12. januára 2017.

18. Pokiaľ ide o návrh na povolenie obnovy konania krajský súd konštatuje, že tento bol podaný oprávnenými osobami, a to odsúdeným a jeho manželkou, čo vyplýva z ustanovenia § 396 ods. 3 Trestného poriadku v spojení s § 308 ods. 2 Trestného poriadku.

19. Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku Obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

20. Podľa § 394 ods. 2 Trestného poriadku Obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným uznesením súdu o zastavení trestného stíhania, podmienenom zastavení trestného stíhania alebo podmienenom zastavení trestného stíhania, spolupracujúceho obvineného sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi viesť k záveru, že dôvody na zastavenie alebo podmienené zastavenia tu neboli a že je namieste v konaní o obžalobe pokračovať.

21. Pokiaľ okresný súd v napadnutom uznesení uviedol, že návrh smeruje proti právoplatnému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustný, sú jeho závery správne. Uznesením Okresného súdu Trnava z 25. júla 2017, sp. zn. 3PP/134/2009, právoplatným dňa 14. novembra 2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 14. novembra 2017, sp. zn. 3Tos/137/2017 sa totiž nerozhodovalo ani o vine odsúdeného, odsúdenému sa ani neukladal trest a ani sa nerozhodovalo ani o zastavení trestného stíhania, podmienenom zastavení trestného stíhania a ani o podmienenom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného. Hoci predmetným uznesením bol odsúdenému nariadený výkon zvyšku trestu odňatia slobody, z ktorého bol odsúdený podmienne prepustený, tento mu predmetným uznesením nebol uložený, pretože trest odňatia slobody bol odsúdenému uložený rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 31. októbra 2002, sp. zn. 1T/45/2001, právoplatným dňa 31. októbra 2002 za spáchanie trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31. decembra 2005, a to vo výmere 11 (jedenásť) rokov a 6 (šesť) mesiacov so zaradením na jeho výkon do III. NVS (nápravno-výchovnej skupiny) - viď bod 16.

22. Krajský súd upriamuje pozornosť odsúdeného na ustanovenie § 68 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého Ak podmienne prepustený viedol v skúšobnej dobe riadny život a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že zvyšok trestu vykoná. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou. Z citovaného ustanovenia preto celkom jasne vyplývajú závery uvedené v bode 21.

23. Pokiaľ odsúdený, jeho manželka a obhajca namietajú, že okresný súd pri rozhodovaní o návrhu na povolenie obnovy konania použil výklad Trestného poriadku v neprospech odsúdeného a pokiaľ v tejto súvislosti poukazujú na tzv. sudcovskú tvorbu či analógiu práva a príslušné rozhodnutia či už všeobecných súdov alebo Ústavného súdu Slovenskej republiky, resp. Ústavného súdu Českej republiky, potom krajský súd uvádza, že dôvodom na rozhodnutie o neosvedčení sa odsúdeného a nariadenie výkonu zvyšku trestu odňatia slobody, z ktorého výkonu bol odsúdený podmienne

prepustený bola skutočnosť, že odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody spáchal úmyselný trestný čin (viď bod 17). Krajský súd na uvedenú skutočnosť poukazuje z dôvodu, že Trestný poriadok upravuje inštitút, ktorý môže zvrátiť rozhodnutie o neosvedčení sa odsúdeného a nariadení výkonu zvyšku trestu odňatia slobody, pričom takýmto inštitútom je napr. mimoriadny opravný prostriedok, a to dovolanie, ktoré je upravené v ustanoveniach §§ 368-392 Trestného poriadku.

24. Pokiaľ by totiž v rámci dovolacieho konania postupom podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku došlo k zrušeniu uznesenia Krajského súdu v Nitre z 12. januára 2017, sp. zn. 4To/98/2016 a prípadne aj rozsudku Okresného súdu Komárno z 20. októbra 2016, sp. zn. 11T/66/2014, potom táto skutočnosť musí mať vplyv aj na uznesenie Okresného súdu Trnava z 25. júla 2017, sp. zn. 3PP/134/2009, právoplatné dňa 14. novembra 2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 14. novembra 2017, sp. zn. 3Tos/137/2017, pretože dovolací súd by obligatórne zrušil aj citované rozhodnutia Okresného súdu Trnava a Krajského súdu v Trnave, čo vyplýva v poslednej vety ustanovenia § 386 ods. 2 Trestného poriadku, podľa ktorej dovolací súd Zruší aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

25. Nadväzujúc na bod 24 krajský súd uvádza, že z oznámenia Okresného súdu Komárno zo dňa 3. mája 2022 vyplýva, že vo veci vedenej pred Okresným súdom Komárno pod sp. zn. 11T/66/2014 bolo podané dovolanie, teda odsúdený má možnosť zvrátiť rozhodnutie o jeho neosvedčení sa a nariadení výkonu zvyšku trestu odňatia slobody, ako to krajský súd uvádza v bode 24. Z uvedených dôvodov preto nie je dôvod tzv. sudcovskú tvorbu práva a analógiu, pretože Trestný poriadok upravuje procesný postup, ktorým je možné dosiahnuť taký stav, aby uznesenie Okresného súdu Trnava z 25. júla 2017, sp. zn. 3PP/134/2009, právoplatné dňa 14. novembra 2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 14. novembra 2017, sp. zn. 3Tos/137/2017 mohlo byť zrušené.

26. Pokiaľ obhajca namieta, že konanie o povolení obnovy konania malo byť vedené podľa zákona č. 141/1961 Zb. (pozn. Trestný poriadok účinný od 1. januára 2006), krajský súd poukazuje na prechodné ustanovenie § 567 ods. 2 Trestného poriadku, podľa ktorého Ak sa o podanom návrhu na obnovu konania ešte nekonalo alebo do dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona nebolo o návrhu na povolenie obnovy konania právoplatne rozhodnuté, koná sa podľa tohto zákona, ak je to pre obvineného priaznivejšie, z ktorého vyplýva, že o návrhu na povolenie obnovy konania, ktorý bol podaný po 1. januári 2006, sa rozhoduje podľa zákona č. 301/2005 Z. z., teda Trestného poriadku účinného od 1. januára 2006.

27. K výhrade obhajcu o prejednaní návrhu na povolenie obnovy konania trojčlenným senátom okresného súdu krajský súd upriamuje pozornosť obhajcu na § 59 ods. 6 a § 61 ods. 1 vyhlášky č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné súdy, krajské súdy, Špecializovaný trestný súd a vojenské súdy. Podľa § 59 ods. 6 cit. vyhlášky Na konci rozsudku sa uvedie titul, meno a priezvisko sudcu spolu s uvedením jeho funkcie tak, aby v strede bolo možné umiestniť vyobrazenie odtlačku úradnej pečiatky. Ak majú rozsudok podpísať všetci členovia senátu, ich tituly, mená a priezviská sa uvedú pod sebou. Podľa § 61 ods. 1 cit. vyhlášky Ak predpisy o konaní pred súdmi neustanovujú inak, prvopis rozhodnutia súdu autorizuje predseda senátu, samosudca alebo súdny úradník, ktorý rozhodnutie vydal. Prvopis rozhodnutia vydaného podľa osobitného predpisu autorizuje notár. Ak podľa predpisov o konaní pred súdmi podpisuje prvopis iný člen senátu alebo iný poverený sudca, uvedie sa pred podpisom zastupujúceho skratka "v zast.", prípadne "v z.". Ak ide o rozhodnutie vo veci, na ktorú sa nevzťahujú predpisy o elektronickom výkone verejnej moci, prvopis rozhodnutia podpisuje ten, kto rozhodnutie vydal. Keďže Trestný poriadok neupravuje povinnosť podpisovania uznesenia všetkými členmi senátu, je prvopis napadnutého uznesenia podpísaný len predsedom senátu.

28. Pokiaľ ide o výhradu obhajoby, že okresný súd mal o návrhu na povolenie obnovy konania rozhodnúť na verejnom zasadnutí krajský súd uvádza, že podľa prvej vety ustanovenia § 402 ods. 2 Trestného poriadku Odmietnuť návrh z dôvodov uvedených v § 399 ods. 1 môže aj na neverejnom zasadnutí. Keďže okresný súd návrh na povolenie obnovy konania odmietol z dôvodu podľa § 399 ods. 1 Trestného poriadku, mohol tak urobiť na neverejnom zasadnutí, a preto táto výhrada obhajoby nie je dôvodná.

29. Krajský súd však okresnému súdu vytýka, že pokiaľ návrh na povolenie obnovy konania odmietol s odôvodnením, že tento smeruje proti právoplatnému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustný, potom bolo správne do výroku napadnutého uznesenia uviesť nielen ustanovenie § 399 ods. 1 Trestného

poriadku, ale správne označiť aj jeho písmeno b), keďže ustanovenie § 399 ods. 1 Trestného poriadku obsahuje viacej dôvodov, pre ktoré súd návrh na povolenie obnovy konania odmieta. Uvedený nedostatok však podľa názoru krajského súdu nie je takého charakteru, aby bol dôvodom na zmenu či zrušenie napadnutého uznesenia.

30. Pretože krajský súd nezistil žiaden dôvod na zmenu či zrušenie napadnutého uznesenia, sťažnosti odsúdeného a jeho manželky ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.